

ВИСНОВОК

до проекту Закону про внесення змін до Закону України "Про захист прав споживачів" щодо імплементації норм європейського права (реєстр. № 12187 від 08.11.2024)

Комітет Верховної Ради України з питань цифрової трансформації розглянув на своєму засіданні 3 грудня 2024 року (Протокол № 136) проект Закону України про внесення змін до Закону України "Про захист прав споживачів" щодо імплементації норм європейського права, реєстр. № 12187 від 08.11.2024, поданий народним депутатом України Герасимовим А.В. та іншими народними депутатами України.

Як зазначено в пояснювальній записці до законопроекту його метою є вдосконалення нової редакції Закону України «Про захист прав споживачів» від 10.06.2023 № 3153-IX, для забезпечення високого рівня захисту прав споживачів, імплементації норм європейського права, що стосуються захисту прав споживачів в спеціальне законодавство, що регулює такі правовідносини та недопущення їх розпорошення по інших правових актах, належного виконання Україною зобов'язань Угоди «Про асоціацію з Європейським Союзом» та Розділом 28 переговорів про вступ України до Європейського Союзу.

Основними положеннями законопроекту пропонується:

1. Максимально наблизити окремі невраховані положення при імплементації таких законодавчих актів Європейського Союзу як:

Директива Європейського Парламенту і Ради 2011/83/ЄС від 25 жовтня 2011 року про права споживачів, про внесення змін до Директиви Ради 93/13/ЄЕС та Директиви Європейського Парламенту і Ради 1999/44/ЄС, а також про скасування Директиви Ради 85/577/ЄЕС і Директиви Європейського Парламенту і Ради 97/7/ЄС;

Директива Європейського Парламенту і Ради 2001/95/ЄС від 3 грудня 2001 року про загальну безпечність продуктів.

2. Крім того, проектом Закону пропонується:

- повернути до Закону конституційну норму, щодо захисту прав споживачів державою, та вдосконаленням у зв'язку з запропонованими змінами

положень частини першої статті 4 Закону України «Про захист прав споживачів» виклавши її в новій редакції;

- доповнити Закон статтею 41 Захист прав споживачів державою, в якій окреслити основні засади такого захисту;

- виокремити у частині першій статті 4 два різних базових (загальних) права споживачів у окремі пункти;

- деталізувати право споживача на безпеку всіх видів продукції;

- з частини першої статті 22 прибрати некоректно викладені положення, які можна трактувати як такі, що зобов'язують споживача укласти договір купівлі-продажу.

Міністерство цифрової трансформації України у своєму висновку до законопроекту зазначає наступне.

Положення, що регулюють викладені у проекті Закону відносини, містяться у Законі України «Про захист прав споживачів» № 3153-IX від 10.06.2023 (далі – Закон 3153-IX), що відповідно до його прикінцевих і перехідних положень, цей Закон, крім положень, передбачених частинами сьомою-одинадцятю статті 11, набирає чинності через один рік з дня його опублікування, але не раніше дня припинення чи скасування воєнного стану, введеного Указом Президента України від 24 лютого 2022 року № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні», затвердженого Законом України від 24 лютого 2022 року № 2102-IX.

Відповідно до пункту 2 частини 2 статті 10 Закону 3153-IX якщо дистанційний договір укладається виключно засобами електронного зв'язку, суб'єкт господарювання зобов'язаний: передбачити на своєму офіційному веб-сайті розміщення кнопки або іншої програмної функції, яку споживач активує з метою замовлення продукції. Така кнопка або інша програмна функція повинна містити напис «замовлення з оплатою» або інше подібне формулювання, яке однозначно вказує, що замовлення продукції передбачає її оплату. У разі недотримання продавцем вимоги, передбаченої цим пунктом, споживач не має зобов'язань з оплати за відповідним замовленням чи договором.

Водночас, редакцією проекту Закону пропонується внести зміни у частину першу статті 22 Закону 3153-IX, передбачивши застосування терміну «суб'єкт господарювання».

Частиною 3 статті 1 Закону 3153-IX передбачено, що для цілей цього Закону термін «суб'єкт електронної комерції» вживається в такому значенні:

суб'єкт господарювання будь-якої організаційно-правової форми, що реалізує товари, виконує роботи, надає послуги з використанням інформаційно-комунікаційних систем.

Отже, у Законі 3153-ІХ передбачено, що для опису специфічних зобов'язань під час придбання продукції з використанням інформаційно-комунікаційних систем використовується термін «суб'єкт електронної комерції».

Враховуючи викладене вище пропонуємо частину першу статті 22 Закону України «Про захист прав споживачів» у редакції проекту Закону викласти так:

«1. Суб'єкт електронної комерції зобов'язаний отримати чітку та недвозначну згоду споживача на придбання продукції переконавшись, що споживач, розміщуючи своє замовлення, чітко розуміє, що замовлення передбачає зобов'язання оплати. Спосіб повідомлення про згоду визначається суб'єктом електронної комерції, така інформація повинна бути розбірлива і викладена простою та зрозумілою для споживача мовою та доведена у найбільш зручній споживачу формі.»

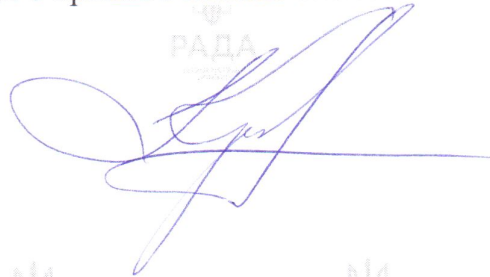
Народні депутати України – члени Комітету, розглянувши положення законопроекту, зазначили про необхідність врахування вищезазначених зауважень та пропозицій.

Враховуючи зазначене, за результатами обговорення Комітет ухвалив:

1. Рекомендувати Комітету Верховної Ради України з питань економічного розвитку врахувати висловлені зауваження та пропозиції під час підготовки та розгляду проекту Закону України про внесення змін до Закону України "Про захист прав споживачів" щодо імплементації норм європейського права, реєстр. № 12187 від 08.11.2024, поданого народним депутатом України Герасимовим А.В. та іншими народними депутатами України.

2. Направити Висновок про розгляд зазначеного законопроекту до Комітету Верховної Ради України з питань економічного розвитку.

Голова Комітету

М. КРЯЧКО

